

วัดบวกรกรหลวง	
สถานที่ตั้ง	หมู่ ๑ ตำบลท่าศาลา อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
ประวัติความเป็นมา	วัดบวกรกรหลวงนี้เป็นวัดขนาดเล็ก จากการสัมภาษณ์เจ้าอาวาสวัดบวกรกรหลวงคือ หลวงพ่อแดง ซึ่งเป็นเจ้าอาวาสองค์ปัจจุบัน (พ.ศ. ๒๕๓๑) ได้กล่าวว่าวัดนี้เดิมชื่อวัดม่วงคำแต่จากการสอบถามจากชาวบ้านและคนเก่าคนแก่ในหมู่บ้านก็ไม่ทราบประวัติความเป็นมาและไม่ทราบว่าสร้างมาแต่ครั้งใด แต่คำว่าบวกรกรหลวงนี้เป็นภาษาพื้นเมือง คำว่าบวกรกรแปลว่าหลุม คำว่าหลวงแปลว่าใหญ่ จึงอาจแปลได้ว่าวัดหลุมใหญ่ การตั้งชื่อวัดนั้นมักตั้งตามชื่อหมู่บ้าน และชื่อหมู่บ้านก็อาจมีที่มาจากสภาพพื้นที่หรือสภาพแวดล้อมในบริเวณนั้นๆ ก็ได้ วัดบวกรกรหลวงนี้มีความสำคัญในแง่ศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมซึ่งได้แก่ วิหารและภาพจิตรกรรมฝาผนังภายในวิหารนั่นเอง จากลักษณะทรวดทรงและการประดับลวดลายของวิหารรวมทั้งภาพจิตรกรรมภายในพอจะประมาณได้ว่าคงสร้างขึ้นในสมัยรัตนโกสินทร์ ตั้งแต่ พศ. ๒๔ ลงมา
โบราณวัตถุสถาน	วิหาร สร้างครั้งใดไม่ปรากฏ แต่จากภาพจิตรกรรมฝาผนังที่ปรากฏพอจะประมาณได้ว่าไม่เก่าไปกว่าสมัยรัตนโกสินทร์ ประมาณในสมัยรัชกาลที่ ๕ และวิหารหลังนี้ได้มีการซ่อมแซมบูรณะเรื่อยมา จากหลักฐานจารึกที่ปรากฏบนหน้าบันเขียนเลข พ.ศ. ๒๔๖๘ ไว้ซึ่งคงเป็นการบูรณะครั้งใหญ่ในสมัยนั้น รวมทั้งการเปลี่ยนกระเบื้องมุงหลังคาด้วย หลังจากนั้นก็คงมีการบูรณะซ่อมแซมต่อมา เช่น ใน พ.ศ. ๒๔๙๘ มีการลาดพื้นวิหารและซ่อมแซมโครงสร้างภายใน เพราะมีหลักฐานบันทึกไว้ที่ฐานวิหารโครงสร้างของวิหารเป็นไม้ผสมปูน หลังคาเป็นหลังคาจั่วซ้อนสามชั้น ด้านหน้ามีโถงมุขยื่นออกมาคลุมราวบันไดพญานาค

โบราณวัตถุสถาน	รวบับันไดหน้าทำเป็นสัตว์คล้ายตัวมังกรกำลังอมสัตว์อีกตัวหนึ่งไว้คล้ายนาคแต่ปากเป็นนกทำด้วยปูนปั้นประดับกระจกปิดทอง หน้าบันเป็นไม้แกะสลักเป็นลายก้านขด ปิดทองแบ่งเป็นช่องสี่เหลี่ยมคล้ายฝาปะกน นาคลายอง หางหงษ์รูปหัวนาค ปิดทองประดับกระจกสี มุมวิหารทำเป็นปูนปั้นรูปเทพพนมยืน เครื่องบนของเพดานเปิดให้เห็นโครงสร้างไม้และเสารับน้ำหนักของหลังคาผนังก่ออิฐถือปูน สูงถึงคอสอง วิหารนี้มีประตูด้านข้างทำเป็นมุขยื่นออกมาด้านหน้าวิหารทำประตูไม้แกะสลัก ปิดทองลักษณะทั่วไปของวิหารมีสัดส่วนและองค์ประกอบงดงามแบบสถาปัตยกรรมล้านนา จิตรกรรมฝาผนัง ลักษณะของภาพแสดงให้เห็นถึงลักษณะนิยมของท้องถิ่น จากคำบอกเล่าของชาวบ้านบอกว่าเป็นฝีมือช่างเจี๊ว แต่ไม่ทราบปีที่สร้าง แต่คงเขียนขึ้นในสมัยรัตนโกสินทร์นี้เอง จิตรกรรมฝาผนังนี้เขียนบนผนังรอบ ๆ วิหารระหว่างช่องเสา ภาพที่แต่ละส่วนจะอยู่ในกรอบซึ่งเขียนเป็นลายล้อมเป็นกรอบด้วยลายสีน้ำเงิน แดง ขาว เรื่องที่เขียนทางทิศเหนือเรื่องพุทธประวัติทางทิศใต้เรื่องทศชาติชาดก